

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΟΔΗΜΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ 25^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ

23.3.2016

Εορτάζουμε την πιο καθοριστική στιγμή της σύγχρονης Ιστορίας μας, την «Ανάσταση» του Γένους μας, που οδήγησε στην εγκαθίδρυση του νεότερου κυρίαρχου Ελληνικού Κράτους. Η Επανάσταση του 1821 εκδηλώθηκε σε μίαν εποχή κατά την οποία η πολιτική συγκυρία στην Ευρώπη, που ήταν τότε ουσιαστικώς το αποκλειστικό πεδίο διαμόρφωσης της διεθνούς πολιτικής, δεν εμφανιζόταν ευνοϊκή γι' αυτήν. Δοθέντος ότι οι γεωπολιτικοί συσχετισμοί και οι διαφόρων ειδών Συμμαχίες μεταξύ των «ισχυρών» της εποχής εκείνης δεν συνιστούσαν πρόσφορο έδαφος για την Εθνεγερσία των Ελλήνων.

Παραταύτα, την 25^η Μαρτίου 1821 το Έθνος των Ελλήνων τόλμησε την εξέγερση κατά του τουρκικού ζυγού και αγωνίσθηκε, με απaráμιλλον ηρωισμό και μέχρις εσχάτων, για την κατάκτηση της ελευθερίας του και, συνακόλουθα, την κατοχύρωση της κυριαρχίας του. Στον αγώνα τους αυτόν οι επαναστατημένοι Έλληνες είχαν συμπαρασιάτες, συχνά και συμμαχητές, ορισμένα από τα πιο φωτισμένα τέκνα Λαών της Ευρώπης, που συμμερίσθηκαν τα ιδανικά της ελευθερίας και της αυτοδιάθεσης του Λαού μας. Ανεκτίμητη, όμως, αποδείχθηκε, η προσφορά πολλών Ελλήνων της Διασποράς, οι οποίοι συνεισέφεραν σ' αυτόν τον υπέρ πάντων αγώνα όχι μόνο τις περιουσίες τους αλλά και την ίδια την ζωή τους. Γι' αυτό θα τους σκεφιόμαστε διαρκώς μ' αισθήματα βαθύτατου σεβασμού και ειλικρινούς ευγνωμοσύνης.

Οι Έλληνες αποδείχθηκαν, τότε, *«και παρά δύναμιν τολμηταί, και παρά γνώμην κινδυνευταί και εν τοις δεινοίς ανέλπιδες»*, κατά την φράση του Θουκυδίδη. Ο αγώνας τους στερήθηκε από επιτυχία, διότι αγωνίσθηκαν για

«του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία». Η διάδοση των ιδεών του Διαφωτισμού, και πιο συγκεκριμένα το ρεύμα του αποκαλούμενου «Ελληνικού Διαφωτισμού», διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση της επαναστατικής ορμής των Ελλήνων. Χάρη στην Επανάσταση του 1821 δημιουργήθηκε, έπος προανέφερα, το νεότερο Ελληνικό Κράτος από εμάς, τους Έλληνες, που είχαμε διατηρήσει, όμως, ζωντανή την εθνική μας συνείδηση διαμέσου των αιώνων.

Το απαράμιλλο παράδειγμα των προγόνων μας Αγονιστών του 1821 πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί στο διηνεκές. Ιδίως δε κατά την τρέχουσα κρίσιμη συγκυρία για την Πατρίδα. Όλοι οι Έλληνες, είτε ζούμε στην Ελλάδα είτε αποτελούμε μέρος του ακμάζοντος Απόδημου Ελληνισμού, οφείλουμε, περισσότερο από ποτέ, να δημιουργήσουμε ένα αρραγές μέτωπο συνευθύνης και συντονισμού των ενεργειών μας, προκειμένου ν' αντιμετωπίσουμε επιτυχώς τις μεγάλες προκλήσεις των καιρών και να εξασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον για την Ελλάδα και τις νεότερες γενιές των Ελλήνων. Είναι η ώρα που ο Ελληνισμός οφείλει να δράσει, ως ενιαίο σωμα, κατά την φύση του και τον ιστορικό προορισμό του, αξιοποιώντας τις τεράστιες δυνατότητες και την εξαιρετική ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού και των Ελλήνων της Διασποράς.

Η Ελλάδα, πέραν του μεγάλου οικονομικού και κοινωνικού προβλήματος, αντιμετωπίζει σήμερα τις συνέπειες μιας πρωτόγνωρης προσφυγικής ροής, εξαιτίας της γεωγραφικής θέσης της στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι τα δικά της σύνορα φυλασσόμενα κυριάρκως απ' αυτήν. Πιστοί στο αρχαιοελληνικό παράδειγμα της συμπεριφοράς των Προγόνων μας απέναντι στους Ικέτες αλλά και στις Χριστιανικές αρχές της αγάπης και της αλληλεγγύης, οι Έλληνες αντιμετωπίζουμε τους πρόσφυγες υπό όρους Ανθρωπισμού. Γνωρίζουμε, εξάλλου, ότι το Προσφυγικό ζήτημα θ' αντιμετωπισθεί αποτελεσματικώς μόνον εάν σταματήσει οριστικώς ο πόλεμος στην Συρία. Ως τότε, και μπροστά στην ανθρωπιστική ευαισθησία που επιβάλλει η αντιμετώπιση του Προσφυγικού ζητήματος, καλούμε τους Ευρωπαίους Εταίρους μας να θυμηθούν ότι, εκτός από την Αρχαία Ελλάδα

του πνεύματος και την Ρώμη των κρατικών θεσμών, υπάρχει ο τρίτος πυλώνας του Ευρωπαϊκού Οικοδομήματος, που είναι ο Χριστιανισμός και οι αρχές του. Κέντρο της Ευρώπης δεν είναι το κοινό νόμισμα αλλά ο ίδιος Άνθρωπος. Αυτό σφείλουν όλοι οι Ευρωπαίοι φίλοι και Εταίροι μας να μην το λησμονούν. Ζητούμε, λοιπόν, από την Ευρωπαϊκή Ένωση να ξαναθυμηθεί τις αρχές της και ν' αντιμετωπίσει το Προσφυγικό ζήτημα σύμφωνα με τον πολιτικό και νομικό της πολιτισμό, απομονώνοντας τις ακραίες εκείνες φωνές στους κόλπους της που προκρίνουν τις ακριβώς αντίθετες επιλογές και διακατέχονται από αντιανθρωπιστικά και αντιδημοκρατικά φοβικά σύνδρομα.

Τέλος, αποτελεί διαρκές χρέος μας να μην ξεχνάμε την Κύπρο. Για την Μεγαλόνησο, η οποία εξακολουθεί ν' αντιμετωπίζει την τραγωδία ξένης στρατιωτικής κατοχής εδαφών της, πρέπει ν' αναζητηθεί αμέσως λύση βιώσιμη, προκειμένου αυτή να είναι μόνιμη. Οχι, όμως, μια οποιαδήποτε λύση αλλά λύση συμφωνη με το Διεθνές και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, πρωτογενές και παράγωγο. Για την ευδόωση αυτού του σκοπού, η συμπάρασταση και κινητοποίηση του Απόδημου Ελληνισμού -ως προς την οποία είμαι βέβαιος σύμφωνα με την μακρά παράδοσή του- είναι απολύτως αναγκαία.

Μ' αυτές τις σκέψεις, και επ' ευκαιρία του πανηγυρικού εορτασμού της 25^{ης} Μαρτίου, σας εύχομαι υγεία και προκοπή. Και σας διαβεβαιώνω ότι είμαστε υπερήφανοι που τιμάτε, με την παρουσία και το εν γένει έργο σας, την Ελλάδα και το Ελληνικό Πνεύμα σ' όλες τις γωνιές της Υφηλίου.